

Sygn. akt VI P 498/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W., VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karolina Ilkowska
Protokolant:	Angelika Małetko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2015 r. w W.

sprawy z powództwa A. K. (1)

przeciwko Urzędowi Marszałkowskiemu Województwa (...) w W.

o uchylenie kary upomnienia

uchyla karę upomnienia nałożoną na powódkę A. K. (1) oświadczeniem pozwanego Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) w W. oświadczeniem woli z dnia 13 sierpnia 2014 r.

Sygn. akt: VI P 498/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia z dnia 17 października 2014 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) A. K. (1) wniosła o uchylenie kary upomnienia nałożonej wobec niej przez pracodawcę – Urząd Marszałkowski Województwa (...) w dniu 13 sierpnia 2014r. oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania (k. 5-7).

W uzasadnieniu pozwu, powódka wskazała, że kara została nałożona wobec niej niesłusznie, ponieważ prawidłowo wywiązywała się ze swoich obowiązków, a zaległości w rozpoznawaniu spraw były związane z dużym napływem wniosków do rozpoznania, co powodowało opóźnienia w ich rozpoznaniu. Z uwagi na te okoliczności zmuszana była pracować w godzinach nadliczbowych i miała trudności w uzyskaniu zaległego urlopu. Na wszystkie te okoliczności powódka zwracała uwagę swojemu bezpośredniemu przełożonemu.

W odpowiedzi na pozew, pozwany - Urząd Marszałkowski Województwa (...) wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego (k. 42-44).

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana wskazała na uchybienia powódki związane z wnioskiem jaki wpłynął do Delegatury w C. w dniu 8 maja 2014r., na które to postępowanie wpłynęła skarga petenta oraz nieprawidłowości związane z rejestracją nowych wniosków w systemie informatycznym. Nadto pozwany powołał się na podwyższone standardy jakie stawiane są pracownikom samorządowym realizującym zadania publiczne.

W toku rozprawy strony podtrzymały swoje stanowiska. Powódka wnosząc o uchylenia kary upomnienia, a pozwany o oddalenie powództwa (k. 68, 87),

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. (1) od dnia 1 października 2008 r. zatrudniona jest w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...) – Delegatura w C. na stanowisku podinspektora w Departamencie Organizacji i (...). Do 3 maja 2011r. świadczyła pracę na podstawie umowy na zastępstwo, a od 4 maja 2011 na podstawie umowy na czas nieokreślony (dowód: umowy o pracę, świadectwo pracy – akta osobowe).

Do kompetencji A. K. (1) należy wydawanie zezwoleń na regularny i regularny specjalny przewóz osób w krajowym transporcie drogowym. W Delegaturze w C. jest jedynym pracownikiem, który odpowiada za wydawanie tych zezwoleń. Jej przełożonym jest R. W. (1) (dowód: zakres czynności, obowiązków uprawnień – akta osobowe, zeznania R. W. – k. 69-73).

W dniu 23 grudnia 2013r. wnioskodawca (...) C. złożył wniosek o przedłużenie zezwolenia przewóz na linii C.-P. przez G., ważnego do dnia 1.01.2014r. W dniu 31 grudnia 2013r. wnioskodawca został poinformowany telefonicznie oraz pisemnie o konieczności uzupełnienia dokumentacji. Wobec niedostarczenia brakujących dokumentów zezwolenie wygasło (dowód: notatka służbowa – k. 35).

W dniu 8 maja 2014r. wnioskodawca (...) C. złożył ponownie wniosek tym razem o zezwolenia na linii C.-P. przez G. o wykonywanie regularnych przewozów. Wobec braków formalnych wniosku, pismem z dnia 18 czerwca 2014r. wnioskodawca został wezwany do ich uzupełnienia. Wobec uzupełnienia dokumentacji 1 lipca 2014r. organ wystąpił o uzgodnienia z innymi podmiotami. Jednocześnie wnioskodawca został poinformowany, iż sprawa zostanie rozstrzygnięta w możliwie najbliższym terminie, nie później niż do 1 września 2014r. (dowód: notatka służbowa – k. 35, metryka sprawy – k. 65, zeznania R. W. – k.69-73, A. Ś.-M. – k.112-113).

W dniu 11 lipca 2014r. została złożona telefonicznie skarga przez petenta na długotrwałość postępowania w przedmiocie wydania zezwolenia na przewóz osób przez (...) C. na trasie P.-C. przez G.. Protokół przyjęcia skargi sporządził J. K. (1) (dowód: protokół z dnia 11 sierpnia 2014r. – k. 34, zeznania R. W. – k.69-73, J. K. – k. 73-74).

W czasie podjętych czynności kontrolnych w dniu 17 lipca stwierdzono nieprawidłowości w rozpoznaniu wniosków nr OR-C.8070.85.2014.AK, OR-C.8070.86.2014.AK, OR-C.8070.88.2014.AK, OR-C.8070.92.2014.AK oraz OR-C.8070.93.2014.AK rozpoznawanych przez A. K. (1) (dowód: zeznania J. K. – k. 73-74).

Kontrole w związku ze skargą, która wpłynęła w dniu 11 lipca w Delegaturze w C. przeprowadziła A. M. (dowód: zeznania A. Ś.-M. – k. 112-113, A. K. – k.114-115).

W dniu 22 lipca 2014r. A. K. (1) przebywała na urlopie opiekuńczym, następnie od dnia 26 lipca do 4 sierpnia 2014r. przebywała na zwolnieniu lekarskim natomiast w okresie od 19 do 20 sierpnia 2014r. i w dniu 29 sierpnia 2014r. przebywała na urlopie wypoczynkowym (dowód: zeznania R. W. – k.69-73, A. K. – k.114-115).

W dniu 12 sierpnia 2014r. miało miejsce wysłuchanie A. K. (1) w odniesieniu do nieprawidłowości związanych z rozpoznaniem wniosku z dnia 8 maja 2014r. złożonym przez (...) C. oraz zaległościami w rozpoznaniu innych wniosków (dowód: notatka służbowa z wysłuchania z dnia 12 sierpnia 2014r. – k. 16).

W dniu 13 sierpnia 2014 r. zostało wydane zezwolenie nr 118/C na realizowanie regularnych przewozów przez (...) C. na trasie C. przez G. (dowód: metryka sprawy – k. 65).

W dniu 13 sierpnia 2014 r. wobec A. K. (1) została nałożona kara upomnienia za nieprzestrzeganie ustalonej organizacji pracy i porządku w procesie pracy polegającego na naruszeniu art. 24 ust. 2 pkt. 2 i 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych oraz § 7 pkt. 1, 2 i 12 Regulaminu Pracy Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...), stanowiących o obowiązku efektywnego wykorzystania czasu pracy, starannym i sumiennym wykonywaniu zadań oraz zachowaniu uprzejmości i życzliwości w kontaktach ze zwierzchnikami i współpracownikami, a także zachowaniu się z godnością. W uzasadnieniu decyzji wskazano na nieprawidłowości w rozpoznaniu wniosku (...) C. na linii P.-C. z dnia 8

maja 2011r. nr OR-C.8070.83.2014.AK, na które to postępowanie w dniu 11 lipca 2014r. została złożona skarga. Nadto wskazano na nieprawidłowości w rozpoznaniu wniosków o nr OR-C.8070.85.2014.AK, OR-C.8070.86.2014.AK, OR-C.8070.88.2014.AK, OR-C.8070.92.2014.AK oraz OR-C.8070.93.2014.AK. We wskazanych postępowaniach nie zostały podjęte żadne czynności, mimo, iż wpłynęły one w maju, nadto zostały one nieprawidłowo uwidocznione w wewnętrznym systemie informatycznym jako załatwione. W uzasadnieniu kary upomnienia zwrócono również uwagę na nieprawidłowy ton wypowiedzi w kierowanych do przełożonych w pismach dotyczących składanych wyjaśnień (dowód: pismo z dnia 13 sierpnia 2014r. – k. 15).

W dniu 20 sierpnia 2014 r. od wskazanej wyżej kary upomnienia A. K. (1) wniosła sprzeciw, domagając się uchylecia nałożonej kary, podnosząc, iż została ona nałożona niezasadnie i jest dla niej krzywdząca. Argumentując swoje stanowisko podniosła, że opóźnienia w rozpoznaniu wniosku z dnia 8 maja 2014r. złożonego przez (...) C. wynikały z niekompletności złożonego wniosku oraz faktu, iż przebywała na zwolnieniu lekarskim, a nie była zastępowana przez żadnego z pracowników podczas jej nieobecności (dowód: sprzeciw z dnia 19 sierpnia 2014r. - k. 8).

Pismem z dnia 1 września 2014 r. pracodawca zwrócił się do zakładowej organizacji związkowej z prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie złożonego sprzeciwu od kary upomnienia udzielonej A. K. (1), zakreślając jednodniowy termin na zajęcie stanowiska. Pismo składało się z dwóch zdań i nie wskazywało, żadnych okoliczności dotyczących nałożonej kary (pismo z dnia 1 września 2014 – k. 98 akta osobowe).

W piśmie z dnia 2 września 2014r. zakładowa organizacja związkowa zwróciła się o zakreślenie dłuższego terminu na konsultację (7-dniowego) oraz wskazanie informacji dot. nałożenia kary upomnienia na pracownika w celu skonsultowania, ponieważ pismo z dnia 1 września 2014r. nie zawierało żadnych informacji (pismo z dnia 2 września 2014 – k. 99 akta osobowe).

Pismem z dnia 2 września 2014r., doręczonym A. K. (1) w dniu 18 września 2014r. pracodawca odrzucił sprzeciw, pouczając o możliwości wystąpienia do Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w W. ul. (...) o uchylenie zastosowanej kary (dowód: pismo z dnia 2 września 2014r. – k. 9, potwierdzenie odbioru akta osobowe).

W dniu 2 października 2014 r. A. K. (1) wniosła do Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w W. pozew o uchylenie nałożonej wobec niej kary upomnienia, zgodnie z pouczeniem pracodawcy. Pozew został zwrócony w dniu 17 października 2014r. wobec niedostatecznej nazwy adresata (dowód: kopia potwierdzenia nadania przesyłki – k. 2; kopia kopert – k. 3-3v).

Wobec powyższego w dniu 17 października 2014r. A. K. (1) ponownie wniosła pozew inicjujący niniejsze postępowanie (dowód: koperta – k. 38, zeznania A. K. – k. 114-115).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie źródeł osobowych oraz dowodów z dokumentów.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków: R. W. (3), J. K. (4) i A. M.. Świadkowie ci w sposób spójny i logiczny zrelacjonowali przebieg postępowania dot. wniosku z dnia 8 maja 2014 r. złożonego przez (...) C., skargi z dnia 11 lipca 2014r. oraz postępowania kontrolnego nią zainicjowanego i wykonanego.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania powódki A. K. (1) związane z nałożeniem na nią kary upomnienia. Co do kluczowych okoliczności zeznania powódki pozostawały zbieżne z zeznaniami świadków oraz dowodami z dokumentów, jednak powódka w inny sposób dokonywała oceny czynności związanych z dłuższą procedurą rozpoznania wniosków, tłumacząc się skomplikowanym charakterem wniosku oraz dużym napływem nowych wniosków.

Pozostałe dokumenty przedstawione przez powódkę oraz pozwanego Sąd uznał za w pełni wiarygodne i nie budzące żadnych wątpliwości co do ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem prawnym. Informacje w nich zawarte wzajemnie się uzupełniają, nie były ze sobą sprzeczne i pozwoliły poczynić jednoznaczne ustalenia. Związane były one głównie z nałożeniem kary porządkowej oraz czynnościami dotyczącymi wyjaśnienia nieprawidłowości na skutek zgłoszonej skargi w dniu 11 lipca 2014 r. W konsekwencji należy stwierdzić, że nie było przeszkód, aby dowody te stały się podstawą wyrokowania.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powódki zgłoszone w piśmie procesowym powódki z dnia 7 stycznia 2015r., ponieważ dotyczyły one okoliczności, które pozostawały bezsporne między stronami, a związane były ze złożeniem zawiadomienia z dnia 11 lipca 2014r.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Oceny roszczenia powódki związanego z uchyleniem nałożonej na nią kary porządkowej upomnienia należy dokonywać przez pryzmat przepisów art. 108-113 k.p., które regulują odpowiedzialność porządkową pracownika.

Na początku rozważań prawnych należy odnieść się do terminu wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, który został złożony skutecznie dopiero 17 października 2014r. (k. 38), czyli z naruszeniem 14-dniowego terminu przewidzianego w art. 112 § 2 k.p. Jednak było to wynikiem nieprawidłowego pouczenia powódki o nazwie sądu, do którego należy wystąpić o uchylenie nałożonej kary w piśmie odrzucającym sprzeciw z dnia 2 września 2014r. (k. 9). Powódka w terminie wniosła pozew tj. 2 października 2014r., informację o odrzuceniu sprzeciwu została jej doręczona w dniu 18 września 2014r. Po dokonaniu zwrotu przesyłki pozew został wniesiony prawidłowo, z właściwym oznaczeniem sądu.

W tym miejscu należy przywołać wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2012 r. sygn. II PK 91/12, w którym Sąd Najwyższy przyjął, że Sąd nie może odmówić przyjęcia sprawy, jeśli pracownik spóźnił się z odwołaniem od wypowiedzenia z powodu niejasnego pouczenia o takim prawie przez pracodawcę. Mając na względzie słuszny interes pracownika i to, że terminy przewidziane w art. 264 k.p. (odpowiednio również w art. 112 § 2 kp) dla dochodzenia roszczeń są wyjątkowo krótkie, co może prowadzić do ujemnych ze względów społecznych następstw dla pracownika z przyczyn przez niego niezawinionych, usprawiedliwione jest stanowisko, że samo wniesienie przez pracownika pozwu po upływie terminu należy potraktować jako zawierające implícite wniosek o przywrócenie terminu. Ze względu na krótkość tego terminu (czternaście dni) oraz konsekwencje jego przekroczenia (termin prekluzyjny, co oznacza, że roszczenie wygasa) ocena co do przyczyn usprawiedliwiających opóźnienie oraz uzasadniających wniosek o przywrócenie powinna być stosunkowo liberalna. W świetle okoliczności niniejszej sprawy przyjąć należało zatem, że pozew o uchylenie nałożonej na powódkę kary upomnienia został złożony w terminie.

Przechodząc do dalszych rozważań, należy wskazać, iż kara nie może być zastosowana po upływie 2 tygodni od powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązku pracowniczego i po upływie 3 miesięcy od dopuszczenia się tego naruszenia (art. 109 § 1 k.p.).

Opierając się na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym Sąd przyjął, iż główną przyczyną nałożenia na powódkę kary porządkowej były nieprawidłowości w rozpoznaniu wniosku (...) C. nr OR-C.8070.85.2014.AK z dnia 8 maja 2014 r. Informacje o nieprawidłowościach w rozpoznaniu wniosku pracodawca powziął w dniu 11 lipca 2014r. po złożeniu skargi telefonicznie przez petentkę i sporządzeniu stosownej notatki przez J. K. (4). W skardze petentka dokładnie określiła jakiej trasy i czego skarga dotyczy. W Delegaturze w C. tylko powódka zajmowała się wydawaniem zezwoleń w zakresie przejazdów. Zatem pracodawca od samego początku wiedział kogo skarga dotyczy i nie zachodziła potrzeba wykonywania żadnych czynności wyjaśniających. W konsekwencji od 11 lipca 2014 r. rozpoczął bieg 14-dniowy termin na nałożenie kary. Upływałby on w dniu 25 lipca 2014 r. Jednak w dniu 22 lipca powódka była na urlopie opiekuńczym, a w okresie od 26 lipca do 4 sierpnia 2014r. (10 dni) A. K. (1) przebywała na zwolnieniu lekarskim. Mają na uwadze treść art. 109 § 3 k.p. rozpoczęty bieg terminu uległ zawieszeniu na 11 dni, czyli upływał w dniu 5 sierpnia 2014 r. i był to ostatni dzień, w którym można było nałożyć na powódkę karę za to uchybienie. Kara została nałożona w dniu 13 sierpnia czyli już po upływie terminu.

Pozostałe uchybienia dotyczące rozpoznania innych wniosków nr OR-C.8070.85.2014.AK, OR-C.8070.86.2014.AK, OR-C.8070.88.2014.AK, OR-C.8070.92.2014.AK oraz OR-C.8070.93.2014.AK zostały ujawnione w czasie kontroli w dniu 17 lipca 2014r. W konsekwencji od 18 lipca 2014r. rozpoczął bieg 14-dniowy termin na nałożenie kary. Winien on upłynąć w dniu 31 lipca 2014r. Jednak w dniu 22 lipca powódka była na urlopie opiekuńczym, a w okresie od 26

lipca do 4 sierpnia 2014r. (10 dni) A. K. (1) przebywała na zwolnieniu lekarskim, mając na uwadze treść art. 109 § 3 k.p. rozpoczęty bieg terminu, uległ zawieszeniu na 11 dni, czyli upływał w dniu 11 sierpnia 2014r., i był to ostatni dzień, w którym można było nałożyć na powódkę karę za to uchybienie. Kara została nałożona w dniu 13 sierpnia czyli już po upływie terminu.

Należy w tym miejscu wskazać, iż analiza przedmiotowej regulacji wskazuje jednoznacznie na zawity charakter terminów w niej wskazanych, po upływie których pracodawca traci uprawnienie do karania pracowników, z zastrzeżeniem wyjątku związanego z nieobecnością pracownika w pracy, powodującą zawieszenie, a w konsekwencji wydłużenie, jednak wyłącznie dwutygodniowego terminu. Natomiast ciężąca na pracodawcy powinność dochowania ustawowo określonych terminów stanowi pierwszy element procedury nakładania kar porządkowych (zob. W. Perdeus, komentarz do art. 109 k.p. LEX).

Przechodząc do jeszcze jednego uchybienia związanego z nieprawidłowym odnoszeniem się do przełożonych, należy wskazać, iż ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika, że takie sytuacje miały miejsce, kiedy dokładnie miały miejsce, w jakiej formie i do kogo konkretnie były kierowane wypowiedzi o niewłaściwym tonie. Przedłożona przez pracodawcę korespondencja mailowa nie potwierdziła tych okoliczności.

Poza wskazanymi wyżej uchybieniami w nałożeniu na powódkę kary upomnienia pracodawca dopuścił się jeszcze naruszenia art. 112 § 1 zd. 2 k.p. w zakresie dotyczącym konsultacji w odniesieniu do sprzeciwu powódki ze związkami zawodowymi. Nie sposób uznać, iż taka konsultacja miała w ogóle miejsce. Wysłanie dwuzdaniowego pisma z dnia 1 września 2014r., bez wskazania powodów oraz okoliczności dotyczących nałożenia kary i zakreślenie jednodniowego terminu na zajęcie stanowiska należy uznać za niemieszczące się w dyspozycji art. 112 § 1 zd. 2 k.p. Na nieprawidłowości te zwróciła pracodawcy uwagę organizacja związkowa, kierując pismo w dniu 2 września 2014 r., jednak pracodawca się do tych okoliczności nie ustosunkował i jeszcze tego samego dnia odrzucił sprzeciw powódki.

Odrzucenie sprzeciwu bez rozpatrzenia przez pracodawcę stanowiska reprezentującej pracownika zakładowej organizacji związkowej stanowi podstawę do uchylecia kary przez sąd pracy. Kodeks nie określa terminu, w którym pracodawca powinien zwrócić się do organizacji związkowej o zajęcie stanowiska, ani terminu, w którym organizacja ta powinna udzielić odpowiedzi. W odniesieniu do drugiego z tych terminów należy zatem stosować na podstawie analogii inne przepisy regulujące współdziałanie zakładowej organizacji związkowej z pracodawcą. Przy wypowiedzeniu umowy o pracę termin ten wynosi 5 dni (art. 38 § 2 k.p.), a przy jej rozwiązaniu bez wypowiedzenia - 3 dni (art. 52 § 1 i art. 53 § 4 k.p.). Ponieważ w odniesieniu do tych spraw, dużo ważniejszych dla pracownika niż kara porządkowa, ustawodawca wyznaczył stosunkowo krótkie terminy, należy przyjąć, iż maksymalny termin zajęcia stanowiska przez zakładową organizację związkową wynosi 5 dni od zawiadomienia jej przez pracodawcę o wniesionym sprzeciwie. Pracodawca powinien, we własnym interesie, zawiadomić o tym organizację związkową z takim wyprzedzeniem, aby mógł odrzucić sprzeciw przed upływem 14 dni po rozpatrzeniu stanowiska tej organizacji lub po bezskutecznym upływie terminu na zajęcia stanowiska (zob. E. Maniewska, Komentarz do art. 112 k.p. LEX)

Mając zatem na uwadze wskazane wyżej uchybienia, Sąd doszedł do przekonania, iż należy uchylić nałożoną wobec powódki karę upomnienia z dnia 13 sierpnia 2014r., o czym orzeczono w sentencji wyroku.